

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเขาชะเมา

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเขาชะเมา ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมประกอบมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลเขาชะเมาโดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเขาชะเมา และนายอำเภอเขาชะเมา จึงตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเขาชะเมา เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเขาชะเมาตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบลเขาชะเมาเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ ในข้อบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในครอบครองและดูแลเอาใจใส่บำรุงรักษาตลอดจนให้อาหารเป็นอาจิมเพื่อให้สัตว์นั้นเจริญเติบโตและมีชีวิตอยู่ได้

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในลักษณะที่มีการปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ รวมทั้งการสละการครอบครองสัตว์

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่ใช้ในการควบคุมสัตว์ที่เลี้ยง

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า ผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่ หรือทางซึ่งมีใช้เป็นคนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขาชะเมา

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายถึง ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระ หรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใดเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

หมวด ๒

ควบคุมการเลี้ยงสัตว์

ข้อ ๖ ให้องค์การบริหารส่วนตำบลเขาชะเมาเป็นเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือการปล่อยสัตว์ดังต่อไปนี้

๖.๑ สุนัข	๖.๑๑ สุนัข
๖.๒ แมว	๖.๑๒ หมูป่า
๖.๓ ช้าง	๖.๑๓ เป็ด
๖.๔ กระบือ	๖.๑๔ ห่าน
๖.๕ ม้า	๖.๑๕ ไก่
๖.๖ โค	๖.๑๖ ลิง
๖.๗ แพะ	๖.๑๗ ค่าง
๖.๘ แกะ	๖.๑๘ ชะนี
๖.๙ เก้ง	๖.๑๙ จระเข้
๖.๑๐ กวาง	๖.๒๐ สัตว์อื่น ๆ ตามที่พนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๗ ห้ามมีการเลี้ยงสัตว์ชนิดหรือประเภทเหล่านี้ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเขาชะเมา โดยเด็ดขาด ได้แก่

๗.๑ งูพิษและงูที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่คนและสัตว์เลี้ยง

๗.๒ ปลาปิรันยา

๗.๓ คางคกไฟ

๗.๔ สัตว์ดุร้ายต่าง ๆ

๗.๕ สัตว์มีพิษร้ายอื่น ๆ

๗.๖ สัตว์ต้องห้ามตามกฎหมายอื่น ๆ

ข้อ ๘ ห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ตามข้อ ๖ ในเขตพื้นที่ทางสาธารณะ

ข้อ ๙ การเลี้ยงสัตว์ในตามข้อ ๖ นอกเขตพื้นที่ที่ระบุไว้ในข้อ ๘ นั้น สามารถกระทำได้ แต่ห้ามปล่อยสัตว์นั้นออกนอกที่เลี้ยงสัตว์และต้องปฏิบัติโดยเคร่งครัด ดังนี้

๙.๑ จำนวนสัตว์ต้องไม่มากเกินไปจนสมควร

๙.๒ การเลี้ยงสัตว์ต้องไม่ก่อมลภาวะและก่อเหตุรำคาญ

๙.๓ ต้องไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์และแพร่เชื้อโรคที่ติดต่อกับสัตว์มาสู่คน การเลี้ยงสัตว์ดังกล่าว จะต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขตามข้อบัญญัตินี้และตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลเขาชะเมา โดยเคร่งครัด

ข้อ ๑๐ เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน ในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ให้พื้นที่ในเขตอำนาจขององค์การบริหาร ส่วนตำบลเขาชะเมาเป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ดังนี้

๑๐.๑ ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

๑๐.๑.๑ ที่สาธารณะ

๑๐.๑.๒ สถานที่ราชการ

๑๐.๑.๓ สถานที่ที่ปฏิบัติศาสนกิจ

๑๐.๑.๔ ตลาด

๑๐.๒ ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตที่การเลี้ยงหรือการปล่อยสัตว์ต้องอยู่ภายใต้มาตรการอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น สถานที่เลี้ยงสัตว์ของเอกชน กิจกรรมเกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์บก สัตว์ปีก สัตว์น้ำ สัตว์เลี้ยงคลานหรือแมลงให้เป็นเขตที่การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภทของกิจการนั้น ๆ และต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และได้รับการอนุญาตจากองค์การบริหารส่วนตำบลเขาชะเมา

ข้อ ๑๑ การเลี้ยงสัตว์ให้เจ้าของสัตว์ต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

๑๑.๑ จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรงตามความเหมาะสมแก่ประเภทและชนิดของสัตว์โดยมีขนาดเพียงพอมีระบบการระบายน้ำและกำจัดสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ

๑๑.๒ รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ จัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะเป็นประจำไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสมจนเกิดกลิ่นเหม็นรบกวนผู้ที่อยู่บริเวณใกล้เคียง

๑๑.๓ เมื่อสัตว์ตายลงเจ้าของสัตว์จะต้องกำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะเพื่อป้องกันมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค ทั้งนี้ โดยวิธีที่ไม่ก่อเหตุรำคาญจากกลิ่น ควัน และไม่เป็นเหตุให้เกิดการปนเปื้อนของแหล่งน้ำ

๑๑.๔ จัดให้มีการสร้างภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์

๑๑.๕ ต้องทำความสะอาดสถานที่เลี้ยงสัตว์ สถานที่เพาะเลี้ยง และบริเวณโดยรอบไม่ให้เป็นที่สะสมเชื้อโรค แมลง ยุง หรือสัตว์นำโรคอื่น ๆ ตลอดจนวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือให้เป็นระเบียบเรียบร้อยอยู่เสมอ

๑๑.๖ จัดให้มีระบบการป้องกันเหตุรำคาญจากกลิ่น เสียง แสง รังสี ความร้อน สิ่งมีพิษ ความสั่นสะเทือน ฝุ่น ละออง เขม่า เถ้า หรือกรณีอื่นใดจนเป็นเหตุรำคาญหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

๑๑.๗ ปฏิบัติการอื่นใดตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้ง ข้อบังคับ ระเบียบ และคำสั่งขององค์การบริหารส่วนตำบลเขาชะเมา

หมวด ๓

อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าหน้าที่สาธารณสุข

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะอันเป็นการฝ่าฝืนข้อ ๕ โดยไม่ปรากฏเจ้าของให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสัปดาห์

เมื่อพ้นกำหนดแล้วยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืนให้สัตว์นั้นตกเป็นขององค์การบริหารส่วนตำบลเขาชะเมาแต่ถ้าการกักสัตว์ไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่นหรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามควรแก่กรณีก่อนถึงกำหนดเวลาดังกล่าวก็ได้เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้วให้เก็บรักษาไว้แทนตัวสัตว์

ในกรณีที่ได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่งและเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืนภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลเขาชะเมา ตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงด้วย

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบนั้นเป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชนให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๑๓ หากเจ้าของสัตว์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้เจ้าของสัตว์แก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้และถ้าเจ้าของสัตว์ไม่แก้ไขหรือถ้าการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์นั้นจะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดเลี้ยงสัตว์ทันทีเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่งให้กำหนดระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งไว้ตามสมควรแต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เว้นแต่เป็นกรณีมีคำสั่งให้หยุดดำเนินการทันที

ข้อ ๑๔ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลเขาชะเมา ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๑๕ บรรดาค่าธรรมเนียม ค่าปรับ รายได้อื่น ๆ ตามข้อบัญญัตินี้ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลเขาชะเมา

หมวด ๔

บทกำหนดโทษ

ข้อ ๑๖ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษ
ตามมาตรา ๗๓ วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

สมพร พันธุ์เฉลิมชัย

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเขาชะเมา

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเขาชะเมา
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๐

ลำดับที่	ประเภท	อัตราค่าธรรมเนียม (บาท/ปี)
๑	ค่าธรรมเนียมการปรับ	
	๑.๑ ช้าง ไม่เกินเชือกละ	๑,๐๐๐
	๑.๒ ม้า โค กระบือ สุกร สุนัข ไม่เกินตัวละ	๕๐๐
	๑.๓ แพะ แกะ กวาง เป็ด ลิง ชะนี เก้ง กวาง ไม่เกินตัวละ	๒๐๐
	๑.๔ สัตว์อื่น ไม่เกินตัวละ	๑๐๐
๒	ค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูสัตว์แต่ละชนิด หรือแต่ละประเภท	ตามจำนวนที่ได้จ่ายจริง